

تالاسمی

چیست؟

بنیاد امور بیماریهای خاص

توجه: این مطالب جنبه اطلاع رسانی دارد و توصیه می شود حتماً با پزشک معالج خود مشورت فرمائید.

تالاسمی چیست؟

تالاسمی نوعی کم خونی ارثی است که پسران و دختران را به یک نسبت گرفتار می کند.

این بیماری به علت اختلال در کارآیی گلبولهای قرمز خون پدید می آید.

گلبولهای قرمز حاوی هموگلوبین هستند که اکسیژن را از ریه ها به بافت های بدن منتقل می کند. در بیماری تالاسمی

هموگلوبین کافی ساخته نمی شود، در نتیجه اکسیژن کافی به بافت های بدن نمی رسد.

انواع تالاسمی

تالاسمی مینور: در این حالت تغییرات جزئی در خون فرد ایجاد می شود. گلبولهای قرمز، کمی کوچکتر از حالت

عادی هستند اما به مقدار کافی وجود دارند و به طور طبیعی کار می کنند. معمولاً افراد با تالاسمی مینور کم خون

نیستند و بسیاری از آنها از اینکه خونشان با افراد عادی تفاوت دارد، بی اطلاعند، افراد با تالاسمی مینور را ناقل نیز

می نامند.

خطر این حالت زمانی است که دو فرد با تالاسمی مینور (ناقل) با یکدیگر ازدواج نمایند. در این حالت در هر بار حاملگی ۲۵ درصد احتمال وجود دارد که فرزند آنها به تالاسمی ماژور (شدید) مبتلاً شود.

در حال حاضر حدود ۲-۳ میلیون نفر تالاسمی در ایران وجود دارند.

تالاسمی ماژور: تالاسمی ماژور یک بیماری جدی است که فرزند مبتلاً، دو ژن معیوب را از پدر و مادر ناقل به ارث برده است. بچه‌های مبتلاً در وقت تولد طبیعی به نظر می‌رسند اما پس از گذشت چندماه، بچه مبتلاً، زرد، خسته، ضعیف، و کم‌اشتها می‌گردد. به تدریج کبد و طحال بزرگ شده، شکم متورم می‌شود. پس از گذشت چند سال، استخوانها به طور غیرطبیعی رشد کرده، سر و صورت بیمار شکل خاصی پیدا می‌کند. همچنین بسیاری مشکلات دیگر نیز از عوارض بیماری است. برای جلوگیری از این عوارض و ادامه زندگی، باید بیماران به طور منظم خون تزریق نمایند در غیر این صورت زندگی بسیاری از آنها در همان کودکی پایان می‌پذیرد. (۵-۳ سالگی). از طرف دیگر گلبولهای قرمز موجود در خون تزریق شده، حاوی آهن هستند در نتیجه پس از گذشت چندسال از تزریق خون، آهن موجود در بدن افزایش می‌یابد و در بافتهای مختلف بدن رسوب می‌نماید و بعد از گذشت ۱۰ سال ممکن است موجب عوارض شدیدی از جمله عدم رشد و تکامل، اختلالات هورمونی، بیماری کبد و قلب و حتی مرگ شود. برای جلوگیری از عوارض رسوب آهن باید از دارویی تزریقی به نام دسفرال استفاده کرد که آهن را از بدن خارج می‌سازد. سالانه حدود ۸۰۰ نفر بیمار تالاسمی ماژور به جمعیت بیماران تالاسمی کشور اضافه می‌شود.

پیشگیری

ساده‌ترین راه پیشگیری عدم ازدواج ۲ فرد ناقل با یکدیگر است تا از تولد فرزندان مبتلاً به تالاسمی ماژور جلوگیری شود.

وقتی فردی ناقل تالاسمی یا مبتلاً به تالاسمی ماژور است به احتمال زیاد بعضی از اعضای دیگر خانواده نیز ناقل تالاسمی هستند. در این حالت نه تنها برادران و خواهران بیمار بلکه عمو، عمه، دایی و خاله بیمار و فرزندان شان نیز

باید با انجام آزمایش خون از ناقل بودن یا نبودن خود آگاه و مطمئن شوند. در این موارد عدم ازدواج فامیلی از

مسائلی است که باید به آن توجه کرد.

پس برای پیشگیری از تالاسمی لازم است که:

۱. با انجام آزمایش خون، آگاه شوید که ناقل تالاسمی هستید یا نه؟

۲. تمامی کسانی که ناقل تالاسمی هستند برای سلامت فرزندان آینده خود از ازدواج با افراد ناقل دیگر

خوددار نمایند و فردی را به همسری خود برگزینند که ناقل تالاسمی نباشد.

• پیشگیری از تالاسمی آسان و درمان آن بسیار مشکل است.

• با انجام آزمایش خون قبل از انتخاب همسر از تولید فرزند مبتلاً به تالاسمی پیشگیری کنیم.

• تالاسمی قابل پیشگیری است.

منبع مورد استفاده: روابط عمومی بنیاد بیماریهای خاص

پایان